

כימים אחדים

(1) ספר בראשית פרק כט

(יח) וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבְדָךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתוּךָ הַקְּטָנָה:

(יט) וַיֹּאמֶר לָבֵן טוֹב תַּתִּי אִתָּהּ לָךְ מִתַּתִּי אִתָּהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׂבָה עִמָּדִי:

(כ) וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שְׁבַע שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כִּימִים אֶחָדִים בְּאַהֲבַתּוֹ אִתָּהּ:

(47) ספר אגרא דכלה - דף קלה/ב

ונ"ל דהנה קשה ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה, לכאורה אדרבא מגודל אהבה כל רגע ורגע יחשב לו לשיעור גדול. אבל תבין דהנה יעקב לא אהב אותה כדרך האנושי לחיבת התאוה, רק לחיבת המצוה. והנה האדם שמחבב איזה מצוה גדולה ותגדל בעיניו כבודה, הנה עושה לעצמו הכנות גדולות כמו שמכין את עצמו לכבוד המלך, הנה כל מה שמחובב בעניו יותר כבוד המלך, יאריך הזמן של הכנתו, וכל מה שמתארך הזמן, עדיין סובר שזמן קצר הוא להכנה כראוי, הנה איש כזה הגם שלא בא אליו עדיין המלך, הנה כל הימים שהוא מכין את עצמו, הנה כבר נקרא עובד ונקרא עובד במלך גופו ובתוכו, כיון שבכל רגע מצייר בעיניו מהותו ואיך מהראוי לכבדו, הבן הדבר. הנה כן הוא הדבר ביעקב אבינו כיון שבאת לידו לקיים מצוה רבה, גדלה בעיניו יקרה וכבודה, וכל עבודתו בז' שנים הוא להכנת המצוה, אם כן נקרא עובד ברחל ממש, על כן היו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה,

(15) זוהר חלק א דף קנג/ב

תא חזי מה כתיב, ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה, וכי מה דעתיה דיעקב דלא קאמר עשר ירחין או שתא חדא, אלא שבע שנים אמאי, אלא יעקב בחכמתא עבד, בגין דלא יימרון דבגין תיאובתא דשפירו דרחל עבד, אלא בגין חכמתא. דסיהרא בת שבע שנין היא, וכלהו שבע שנין עלאין שרו עליה דיעקב עד לא נסיב לה לרחל, למיתב גבה כדקא יאות, דהא יעקב נטל כלהו בקדמיתא, ולבתר אתא לגבה, בגין לאשתכחא איהו שמים ואיהי ארץ. ורזא דמלה, ויהיו בעיניו כימים אחדים, מאי כימים אחדים, אלא כלהו שבע שנין שקיל לון בעיניו כאינון עלאין, דאינון אחדין דלא מתפרשאן, וכלהו חד דמתקשרן דא בדא, באהבתו אותה, לאשתכחא כגוונא ע